

VOORWOORD

Van de hoofdredacteur

Om eerlijk te zijn: het jaar 2015 was beroepsmatig geen optimaal jaar. Voor het eerst in mijn leven had ik na de zomervakantie absoluut geen zin om aan het werk te gaan... Om weer iedere ochtend die trage ziekenhuiscomputer te moeten opstarten, hopeno dat ie het überhaupt doet en het wachtwoord niet opnieuw verlopen is. Om patiënten te moeten uitleggen waarom ik bijvoorbeeld hun spataderen of benigne dermale naevi niet langer in het ziekenhuis kan behandelen door steeds weer veranderende regeltjes van de zorgverzekeraars. Of waarom de door de overheid afgedwongen DOT (DBC's Onderweg naar Transparantie) verantwoordelijk is voor hun vreemde, late nota. Of waarom financiële motieven van een farmaceut verantwoordelijk zijn voor het fait accompli dat een bepaalde zalf alleen in Nederland niet meer verkrijgbaar is. Om tijdens het drukke spreekuur apothekers aan de telefoon te woord te moeten staan, die mededelen dat mijn favoriete recept voor aandoening X niet langer leverbaar is en of ik een goed alternatief weet (zelden!). Om de spreekuren 's avonds thuis te moeten voorbereiden, omdat het Elektronische Patiënten Dossier zo onoverzichtelijk is. En de via Zorgdomein verwezen patiënten lang niet altijd de juiste afspraak op de juiste plek blijken te hebben gekregen van het (door het ziekenhuismanagement afgedwongen 'efficiëntere') Patiënten Contact Centrum. Om herhaaldelijk vast te lopen in het rigide Elektronische Voorschrift Systeem dat ontworpen is voor klinische patiënten en dus ongeschikt voor ons poliklinische vakgebied. Om weer oneindig te moeten dubbelklikken in niet compatibele programma's voor afhandelen en registreren van verrichtingscodes. Enfin, gelukkig gaf de patiëntenzorg zelf mij nog wel dagelijks voldoening, met tevreden patiënten, die soms lieve kaartjes stuurden of bonbons achterlieten. En er was nog een rots in de branding, die me hielp om uit deze dip te komen: het *Nederlands Tijdschrift voor Dermatologie & Venereologie (NTvDV)*, dat dankzij het professionele secretariaat, de sympathieke, efficiënte redactie en de onophoudelijke stroom van prachtige artikelen van zowel academische als perifere collega's blijft inspireren, relativeren en enthousiasmeren.

Veranderingen zijn zelden verbeteringen, vooral als ze van boven worden opgelegd c.q. doorgevoerd; bovenstaande voorbeelden spreken voor zich. Als veranderingen echter 'door de werkvloer zelf' worden geïnitieerd en geïmplementeerd, is er eigenlijk altijd sprake van een verbetering. En dat is de kracht van ons NTvDV: tegen de verwachting in begint de papieren versie bijna een echt maandblad te worden. Met veranderingen die de leesbaarheid vergroten, zoals het inkorten van de referentielijst en het verkleinen van de lettergrootte hiervan. Met veranderingen die de doelgroep, de praktiserende dermatoloog, meer aanspreken, zoals de nieuwe rubrieken Praktijkvoering, Allergeen van de maand en Planten & Huid. En tijdens de grote redactievergadering in februari aanstaande zullen beslist weer andere veranderingen worden voorgesteld en doorgevoerd; aarzel niet om suggesties voor verbeteringen of aanvullingen aan ons door te geven! Voor u, door u, om uw professionele leven te verlichten ('ach, zij worstelen ook met deze problematiek') en versterken ('o, dus dat kan ook zo aangepakt worden'). Bij voorbaat dank hiervoor.

Dan rest mij nu nog om u mede namens de overige redactieleden en medewerkers van dchg medische communicatie een gezond, gelukkig en voorspoedig 2016 toe te wensen!

W. Peter Arnold